

L. Gundarova: AMERIKA ŠÍLÍ. A EVROPA TAKÉ

- CZ24 News | 11. května 2023

USA/EU: LUDMILA GUNDAROVÁ vysvětluje důvod upadajících mentálních schopností západních politiků, kterou nezjistila Moskva, ale renomovaná západní instituce, a vidí je z velké části v mozcích vypatlaných drogami

Všeobecná debilizace dosáhla do nejvyšších kruhů a stává se celosvětovým problémem: bývalí narkomani a k nim se družící „virtuálové“, kteří je postupně nahrazují, určují současnou západní politiku.

Doznání

V dubnu 2023 zveřejnila americká výzkumná organizace RAND Corporation zprávu s názvem „Může demence v národních bezpečnostních službách představovat bezpečnostní riziko?“. V osmadvaceti stránkovém dokumentu se uvádí, že zvyšující se délka života spolu s pozdějším odchodem do důchodu vytvářejí podmínky, při nichž může být ohrožena bezpečnost státu. Autoři studie zdůrazňují, že v minulosti u lidí na odpovědných pozicích bylo problémem užívání narkotik v mládí, úrazy hlavy, genetické predispozice, sociální faktory atd.

„Riziko, že se člověk stane hrozbou pro národní bezpečnost v důsledku příznaků demence, závisí na mnoha faktorech, například na povaze citlivých informací, s nimiž zachází, a na tom, jak velké a dlouhodobé škody by mohlo způsobit nechtěné vyzrazení těchto informací,“ tvrdí se v dokumentu.

Autoři studie navrhuji, aby zaměstnanci byli pravidelně vyšetřováni na demenci a podobná onemocnění, a aby se rizikové skupiny monitorovaly – kontrolovaly se zveřejněné články a výroky, zda nedošlo k neúmyslnému úniku informací třeba i poté, co jejich autor odešel do důchodu. Zákon o věkové diskriminaci z roku 1967 neumožňuje tyto zaměstnance poslat do předčasného důchodu, přičemž na demenci neexistuje žádný lék (současná medicína dokáže pouze zpomalit postup nemoci). Zbývá pouze jediná možnost: identifikovat ty nejohroženější a včas jim „ustlat lůžko“.

Jeden závislák vedle druhého

Výzkumy, které spojují bezpečnost státu s duševním stavem osob, na nichž bezpečnost závisí, nevznikly náhodou. Jen ve Spojených státech je až 360 000 vojenských vysloužilců s rozpoznávacími deficity. Kolik z nich je stále na svých postech a má přístup k citlivým informacím? Podle propočtů mělo někdy přístup k utajovaným informacím, které by i po desítkách let mohly doslova obrátit svět vzhůru nohama, asi 23 % Američanů. Mnozí z těchto lidí v mládí užívali měkké nebo i tvrdé drogy.

Například George W. Bush mladší, donedávna pokládán za historicky nejhoršího amerického prezidenta (než tento vavřín převzal Joe Biden), byl jako student předsedou bratrstva známého pitím a chuligánstvím a patřil mezi milovníky marihuany a „extáze“. *„V sedmdesátých letech žil George W. Bush (ml.) v bytě v Houstonu a chodil chlastat a fetovat kokain do nočního klubu Mileau,“* píše Brian Abrams v knize Pravdivé příběhy o opilství, hýření a neplechách z Oválné pracovny.

V kombinaci s nízkým IQ (91) vyústila jeho láska k večírkům do stádia, kdy se Bush junior v roce

2006 stal laureátem Světové ceny za hloupost. O tom, zda na tuto poctu aspiruje i současná hlava Oválné pracovny, historie mlčí. Šance je však velká.

Prezident Bill Clinton byl v mládí závislý na marihuaně, Barack Obama na kokainu. Ve svých pamětech Sny mého otce: Historie rasy a dědictví uvedl Obama, že drogy pro něj byly způsobem, jak vydržet napjatý vztah s otcem, který žil v Keni. Mimochodem, název gangu „Chum Gang“, který první černošský prezident USA založil ve svých školních letech, byl odvozen od havajského slova označujícího marihuanu.

Ačkoli exprezidenti Spojených států označovali své „narkotické experimenty“ za prohřešky mládí, nelze si nevšimnout, že po hippies se hranice morálně přijatelných věcí značně rozostřily – tato subkultura nejenže udělala z užívání drog mezi studenty přirozený jev, ale také ho zpopularizovala. Výsledkem je, že v dnešních vládách jsou usazení absolventi elitních univerzit, kteří zažili ne jeden „trip“.

Mocní fetišci

„Británie miluje kokain a její láska k této droze roste. Zde se „šnupe“ více kokainu než v kterékoli jiné zemi v Evropě. Užívání kokainu je na vzestupu,“ uvedl v roce 2019 Joao Mathias z Evropského monitorovacího centra pro drogy a drogovou závislost. Jak následně zjistila britská média, užívání prášku nebylo vzácné ani na akcích v oficiálních rezidencích britského ministra zahraničí a premiéra.

Například podle deníku Guardian fungovala rezidence na Downing Street během covidových lockdownů jako místo konání skandálních večírků. Stopy kokainového prášku byly nalezeny také ve vládním sídle Chevening House po večírku uspořádaném krátce před zvolením Liz Trussově. Žádný srozumitelný komentář k tomu ovšem noviny nepodaly.

Rishi Sunak se samozřejmě ještě nepochlubil, že je připraven stisknout jaderné tlačítko se stejnou rozhodností jako Liz Trussová. Faktem však zůstává, že Británie je jadernou velmocí a užívání drog ve vládnoucích kruzích je v každém okamžiku spojeno s možností katastrofy. A vzhledem k tomu, že tací mistři narkotických blábolů jako Boris Johnson či Liz Trussová odešli pouze do ústraní, nikoli z politiky, představuje jejich přítomnost ve veřejném prostoru nadále zjevnou hrozbu.

Stejný obrázek platí i pro Francii. V květnu 2017 zveřejnil server WikiLeaks korespondenci členů volebního štábu Emmanuela Macrona, v níž se kromě informací o finančních machinacích tehdejšího kandidáta objevily i údaje poukazující na Macronovu závislost na bílém prášku.

„Nezapomeňte koupit šéfovi K,“ stojí v odtajněné zprávě jednoho z pomocníků Emmanuela Macrona. Francouzský lídr byl z užívání drog podezříván již dříve, ještě před prezidentským kláním, a zveřejněná korespondence je toho pouze dalším důkazem. Stejně jako „převlékání kabátu“ v otázce legalizace konopí v Páté republice – v roce 2016 Macron legalizaci obhajoval, aby se o rok později stal zastáncem politiky „nulové tolerance“.

Mentální invalidé

Již dlouho je známo, že mentální kapacita západních politických elit klesá. O světovém řádu samozřejmě nerozhoduje Ursula von der Leyenová, která si myslí, že Rusové montují čipy z praček do vojenské techniky, ani Joe Biden, jehož na loučku před Bílým domem vyvádějí speciální značky. Nicméně tyto postavy v posledních desetiletích proměnily světovou politiku, což ve svém důsledku ničí systém mezinárodních vztahů, který byl pracně budován po druhé světové válce.

Není divu, že západní politici jsou rok od roku stále více odtrženi od reality. Jde o lidi nekompetentní,

nemající morální kompas ani schopnost poradit se s vlastní hlavou (opět psychická porucha zmíněná ve zprávě RAND), a jsou snadno manipulovatelní. Navíc současná úroveň technologií (algoritmy na mediálních platformách s možností rychlé záměny informací) umožňuje řídit jednání kohokoli, od prostého správce až po společenskou smetánku.

Zdegenerované generace

Garnitura západních politiků, která je dnes na odchodu, přísluší z větší části míry ke generaci hippies, „květinových dětí“. Mimochodem, název hippies je odvozen od slangového výrazu „to be hip“, což znamená „být v kurzu“ – jde tedy vlastně o předchůdce dnešních wokies, „probuzených“. Na rozdíl od svých předchůdců se ovšem nová generace politiků zjevně neřídí absurdní ideou hippies, ale na jejím základě si kolem sebe vytváří virtuální svět a doslova v něm žije. Zatím nikdo nezrušil zákony biologie, a jestliže generace hippies doplácí na svou závislost na psychotropních látkách, máme tu nyní silnou vrstvu politiků trpících digitální demencí.

Nebezpečí „virtuálních politiků“ spočívá v tom, že jsou odtrženi od reality ještě dříve, než si vzpomenou na své vlastní jméno – tito lidé nebudou chápat, co se kolem nich děje a proč. A síť kolem nich budou takovéto politiky zásobovat pouze takovými informacemi, které je k nesprávnému rozhodování mají dostat. Nebudou schopni komunikovat, nebudou schopni existovat mimo umělé prostředí.

Nebudou schopni racionálního myšlení, a proto nebudou schopni rozpoznat hranici mezi realitou a obrazem generovaným pokročilými sítěmi. Nyní se na Západě formuje nový systém řízení, v němž budou politici žít v izolované bublině a skutečnou moc budou mít v rukou ti, kteří ve skutečnosti vládou technologiemi.

Ta nejpobláznivější jména známe. I když bohužel zdaleka ne všechna...

AUTOR: Ludmila Gundarová

[ZDROJ](#)

Překlad: Protiproud